

Jan Luhan - životopis

Jan Luhan se narodil 1. září 1948 v Plzni. Pocházel z židovské rodiny - jeho rodiče se seznámili až po válce a byli jediní ze svých rodin, kteří se vrátili z koncentračního tábora. Jan proto nepoznal ani prarodiče, ani jiné příbuzné. Ve dvou letech se s rodiči a mladším bratrem přestěhoval z Plzně do Horních Počernic, protože jeho otec dostal v Počernicích práci.

Do školy začal Jan chodit roku 1954 ve Svěpravicích. V páté třídě přestoupil na Základní školu Ratibořická, kde nakonec vystudoval střední všeobecně vzdělávací školu. Již na základní škole začal sbírat staré mince. Po maturitě v roce 1966 chtěl jít studovat archeologii, ale protože se ten rok archeologie neotvírala, musel si vybrat jiný obor. Rozhodl se pro studium práv, jeho ročníkovým učitelem byl Petr Pithart.

Na začátku studia na vysoké škole se Jan Luhan přidal do skupiny křesťanské mládeže v Horních Počernicích. Zaujalo ho, jak hezky se tam k sobě lidé chovají a jak ho přijali. V roce 1968 přestoupil na křesťanskou víru. V této skupině se také seznámil se svou budoucí manželkou Jarkou.

Během studia na vysoké škole zastihlo Jana Pražské jaro a události srpna 1968. Musel se rozhodnout, jestli emigruje. Jeho bratr v tu dobu studoval v Anglii a měl možnost odjet za strýcem do Ameriky. Jan se nakonec rozhodl zůstat v Čechách - pomohla mu v tom jeho víra. Nakonec se vrátil i Janův bratr a celá rodina zůstala pohromadě.

Jan Luhan dokončil studium vysoké školy v roce 1971 a rozhodoval se, jakou profesi v oboru práva bude vykonávat. Vybral si advokacii. Zprvu byl tři roky advokátní koncipient, ale od roku 1975 už začal pracovat jako advokát. Od začátku kariéry až dodnes pracuje v Lysé nad Labem. Dnes už je sice 10 let v důchodu, ale stále působí jako zkušební komisař u advokátních zkoušek.

Rád se věnuje svým zálibám. Kromě sbírání mincí tráví čas psaním básní. S tímto koníčkem začal už v šesti letech, od té doby napsal přes 500 básniček a vydal mimo jiné i knihu „Pugéty a kytice z Luhanovy palice“. Jan Luhan bydlí s rodinou v Čelákovících a na Horní Počernice rád vzpomíná a často se sem vrací.